

REŠENJE O OTKAZU UGOVORA O RADU I NEOPRAVDAN IZOSTANAK**Zakon o radu****član 172**

Nezakonit otkaz

Sentenca:

Nema neopravdanog izostanka sa posla kada izostanak sa posla zaposlenog nije posledica njegove odluke da ne radi, već je rezultat usmene odluke poslodavca da zaposlenom otkáže ugovor o radu.

Iz obrazloženja:

"Poštujući ove pravne norme osnov za prestanak radnog odnosa otkazom ugovora o radu na inicijativu poslodavca je neopravdan izostanak sa posla u određenom vremenskom trajanju. Međutim, nema neopravdanog izostanka sa posla kada izostanak sa posla zaposlenog nije posledica njegove odluke da ne radi, već je rezultat usmene odluke poslodavca da zaposlenom otkáže ugovor o radu. To je u konkretnom slučaju učinila tužena strana, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud 04.09.2010. godine, a potom takođe u usmenom obliku i 06.09.2010. godine materijalizujući to kroz radnje oduzimanja ključeva od radnje 05.09.2010. godine i isplate zarade tužilji zaključno sa 06.09.2010. godine.

Pozivanje žalbe na obaveštenje kojim se tužilja poziva da dođe na rad u R. dana 05.10.2010. godine (obaveštenje br.01-09/2010 od 27.09.2010. godine) ovde je pravno bez značaja u prisustvu ovih razloga:

- što je rešenjem od 26.11.2010. godine tužilji otkazan ugovor o radu zbog neopravdanog izostanka sa posla počev od 05.10.2010. godine, a ovo obaveštenje je tužilji zajedno sa rešenjem o korišćenju godišnjeg odmora uručeno 22.10.2010. godine;
- što se u obrazloženju ovog rešenja od 26.11.2010. godine navodi da se tužilja nije javila na posao počev od 05.10.2010. godine kada je istekao godišnji odmor po rešenju o korišćenju godišnjeg odmora, a stvarno je tuženi tužilji usmeno otkazao ugovor o radu 04.09.2010. godine, a naznačeno rešenje je tužilji sa obaveštenjem uručeno 22.10.2010. godine (rešenje o korišćenju godišnjeg odmora);
- što tužilji nisu dostavljeni razlozi za izmenu ugovorenih uslova rada u smislu člana 172. Zakona o radu.

Radi toga pravilan je zaključak ožalbene presude da je osporeno rešenje o otkazu ugovora o radu doneto ne zbog činjenice što je tužilja stvarno neopravdano izostala sa posla, već da bi se opravdao nezakonit otkaz dat tužilji i od 04.09.2010. godine kada je

tužena kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud oduzimanjem ključeva faktički onemogućila tužilju da se vrati na rad kod poslodavca.

Pored toga, pravilno zaključuje i prvostepeni sud da je tužilja u periodu od 06.09. do 05.10.2010. godine (period iz rešenja o korišćenju godišnjeg odmora) stvarno bila na godišnjem odmoru tužena strana bi tužilji isplatila zaradu i naknadu zarade za godišnji odmor. Međutim, tužena nije tužilji za taj period isplatila ni zaradu ni naknadu za vreme korišćenja godišnjeg odmora. Radi toga i rešenje o godišnjem odmoru je rezultat pokušaja tužene strane da na neodgovarajući način konvalidira nezakoniti otkaz u usmenom obliku."

(Presuda Apelacionog suda u Beogradu, Gž1. 3273/2012 od 20.6.2012. godine)

